

[Tyroll]

produktionen til mennesket i stedet for omvendt.

Der skal en effektiv arbejdsmiljøindsats til for at rette op på udstødningen, men her lægger det offentlige igen hindringer i vejen. Det er intet mindre end forrykt, at de arbejdsløse ikke kan modtage kompetencegivende uddannelse, der kan stille dem stærkere på arbejdsmarkedet. Ja, det går så vidt med hensyn til udstødningen, at bistandskontorerne sågar har fået besked på at kontakte arbejdsformidlingen, før der gives tilbud om revalidering. Skønner arbejdsformidlingen ikke, at den pågældende kan genplaceres, så gives der intet tilbud om revalidering, som man ellers burde give det efter bistandsloven. Sparedillen kører således effektivt; arbejdskraftreserven skal åbenbart opbevares så billigt som muligt.

Når vi alligevel er ved denne side af problemet, så har vi jo set behovet i dagspressen for, at der skal spares 250 mill. kr. på arbejdsløshedsunderstøttelsen. Hr. Hjortnæs fra socialdemokratiet har udtalt, at den socialdemokratiske gruppe har godkendt besparelsen. Det skal efter forlydende gå ud over de deltidbeskæftigede, der er fuldtidsforsikret. Det er efter forlydenderne noget med 12.000-13.000, hvoraf $\frac{1}{3}$ er kvinder. Det er altså dem, der skal rammes. Men hvordan skal de rammes? Hvordan vil man egentlig ramme disse? Hvem er det, der skal betale disse besparelser? Hvad er grunden til, at socialdemokratiet accepterer disse besparelser? Man har også set, at det drejer sig om besparelser på vejrlig. Hvem skal betale disse besparelser? Nu ved jeg godt, at vi ikke har set dette forslag endnu, men man ser klart, hvilke intentioner der er, i den omtale, der har været i pressen.

Der er ingen tvivl om, at det er den megen snak fra de borgerlige partier om, at er der 200.000 arbejdsløse, eller er der ikke 200.000 arbejdsløse, det er mistænkeliggørelsen, der slår igennem, og som man har begået et knæfald for fra socialdemokratiets side. Vi er selvfølgelig spændt på at se, hvor langt man vil gå i det knæfald. Man er allerede gået temmelig langt med hensyn til forringelsen af forholdene for arbejderklassen, og man er åbenbart til sinds stadig væk at acceptere et knæfald for profitinteressen. Dermed har man udelukket sig fra at gennemføre nogen som helst form for reel løsning på arbejder-

klassens problemer, og det må man selvfølgelig tage konsekvensen af ude omkring på arbejdsmarkedet og sørge for selv at kæmpe arbejdstidsnedsættelser osv. igennem for at få løst disse problemer.

Rehn (FP):

Arbejdsministeren udtalte ganske rigtigt, at hensynet til betalingsbalancen og arbejdsløsheden var to sider af samme sag, hvor forbedring af den ene modarbejdede forbedring af den anden. Det er fra flere sider nævnt, at der er to vigtige undtagelser. Det ene er naturligvis, at vi kan øge vor eksportomsætning, uden at det går ud over vor valutabalance. Det næste er, også rigtigt fremhævet, at en reduktion af vor import vil medføre det samme.

Med hensyn til det sidste håber jeg da meget på, at det bliver populært at købe dansk. Med hensyn til populariteten har jeg i den senere tid glædet mig over Lone Kellermann, som i hvert fald siger, at hun går ind for, at vi skal ryge dansk – jeg håber, at det breder sig også til andre områder. Vi håber på en spontan tilslutning til dette.

Fælles for begge undtagelser er, at virksomhederne med deres faste omkostninger vil være bedre stillet, navnlig når produktionskapaciteten ikke er fuldt udnyttet. Inden for skibsværftsindustrien er det frygtelige faste omkostninger, værfterne må ligge over med, når de ikke kan arbejde.

Skal vi vende denne ulykkelige udvikling, må vi snarest udnytte vort erhvervslivs overkapacitet. Hvordan kan vi så løse dette komplekse problem? Vi må efter mine beskedne begreber ufortøvet gå i gang med at intensivere vores salgsindsats i udlandet. Det er alt for sjældent, at man møder danskere, der er i udlandet for at sælge vore varer, hvorimod vesttyskere, hollændere og japanere har været der i forvejen. De høje kurser på D-mark, gylden og yen er også udtryk for disse dygtige nationers salgsindsats. De har en bedre sælgerstab.

Det er derfor min opfattelse, at vores salgsfolk i langt højere grad må se at komme op på mærkerne. For mindre og middelstore virksomheder gælder det ofte, at der er tale om sproglige barrierer, der skal overvindes. Derfor vil jeg håbe, at initiativet fra Herning, hvor vi har fået en eksportskole, vil få af-